

d [ger. -enent; p.p. -ès; -ind. pr.
1 -enc, 3 -èn; -subj. pres. -engui,
etc.; imperf. -engüés, etc.]

despendre v. tr. Donc
(diner) per promoure de
gaster; fig. emprar (el seu temps, els seus
esforços, etc.) per obtenir un resultat.
ell despen més que no guanya; Brou pa-
raules havent despiés; i les hanen ben bé
desperes en va. Despens el temps en coses
ben inútils.

